

Arrest

nr. 80 828 van 8 mei 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 15 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 mei 2012.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat K. GOVAERTS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, een Georgisch staatsburger van Georgische – Ossetische origine, bent afkomstig uit Tamarasheni (Zuid-Ossetië). U huwde in 2008 op traditionele wijze met Tea Samkharadze, Georgisch staatsburger van Georgische origine (O.V. 6.367.772). Begin augustus 2008 brak in Zuid-Ossetië oorlog uit. Tijdens de beschietingen die toen plaats vonden, verschilden u en uw echtgenote zich in de kelder. Op 10 augustus 2008 trachtten jullie 's avonds weg te vluchten, maar onderweg werden jullie opgepakt door Russische en Ossetische militairen. Ze brachten jullie naar Tschinvali, waar jullie werden opgesloten in een onbekend gebouw. U werd ondervraagd over de wapens die de Georgiërs verstoep

hadden. U wist echter van niets. U werd geslagen en bedreigd. Jullie documenten, waaronder uw identiteitskaart, jullie internationale paspoorten en documenten in verband met jullie woning en wagen, evenals jullie geld en de juwelen van uw echtgenote werden afgenomen. Ook op de tweede en derde dag van uw vasthouding werd u ondervraagd over die wapens, die door de Georgiërs verstoep zouden zijn. Op die derde dag ontmoette u daar een Russische officier, die een oude kennis van uw vader was. Hij beloofde u en uw echtgenote te helpen ontsnappen. Op 13 augustus 2008 voerde hij jullie weg, richting Gori. Hij zette jullie af op een snelweg, waar jullie een auto konden doen stoppen, die jullie naar Tbilisi bracht. U en uw echtgenote gingen daar bij uw zus wonen. Op 18 augustus 2008 bood u zich aan bij de burgerlijke stand in Tbilisi, op de afdeling die verantwoordelijk was voor mensen afkomstig uit Tamaraseni, om een nieuw identiteitsdocument en eventueel opvang te krijgen. Op 30 augustus 2008 gingen u en uw echtgenote opnieuw naar die burgerlijke stand om uw vluchtelingenkaart op te halen. Er waren verschillende mensen aanwezig, die volgens u voor de autoriteiten werkten. Ze stelden u en de andere aanwezigen vragen over wat er in Zuid-Ossetië gebeurd was. Ze wilden weten hoe jullie hadden kunnen ontsnappen. U werd ook gevraagd wat u van die oorlog vond, waarop u verklaarde dat volgens u alles wat gebeurd was, de schuld was van de president en de regering. U begreep niet dat de regering niet op voorhand de burgers de kans had gegeven weg te gaan uit die regio. Er werd daarop gesuggereerd dat u misschien een verrader was en daarom had kunnen ontsnappen. U ontkende dit fel. U moest hen uw telefoonnummer en verblijfsadres geven. Op 4 september 2008 werd u opgebeld en gevraagd om de volgende dag opnieuw naar de burgerlijke stand te komen. Uw vrouw kon niet mee omdat zij kort daarvoor een miskraam had gehad. U ging wel naar de burgerlijke stand en werd daar opgehaald en naar het politiebureau van Saburtalo in Tbilisi gebracht. Daar werd u ervan beschuldigd spion te zijn. Men eiste dat u een verklaring zou neerschrijven dat de Russen in Zuid-Ossetië de lokale inwoners hadden gemarteld en vermoord. U weigerde dit, omdat u en uw echtgenote door de hulp van uw Russische kennis A. (...) net hadden kunnen ontsnappen. U werd hard geslagen en gemarteld. U verloor verschillende keren het bewustzijn en ontwaakte uiteindelijk in een ziekenhuis. U vroeg een verpleegster uw echtgenote te bellen en haar te laten weten waar u was. Op 14 september 2008 belde u vanuit het ziekenhuis met uw vriend G. (...). U vroeg hem de volgende dag met uw vrouw naar het ziekenhuis te komen. U belde diezelfde dag ook met uw echtgenote. Hoewel u en ook andere Georgiërs in het ziekenhuis bewaakt werden, kon u op 15 september 2009 toch ontsnappen uit het ziekenhuis. U werd opgewacht door G. (...) en uw vrouw. Jullie werden naar Kobuleti (Adzjarië) gebracht, waar jullie in een woning van jullie kennis D. (...) terecht konden. Uw schoonbroer raadpleegde verschillende advocaten om een oplossing te vinden voor uw probleem. Niemand kon u echter helpen en daarom besloten jullie het land te verlaten. Er kwamen ook mensen naar u vragen bij uw zus en schoonbroer, en bij uw schoonfamilie. D. (...) regelde voor jullie internationale paspoorten en hielp jullie Georgië te verlaten. Hij bracht u en uw echtgenote op 17 december 2008 naar Batumi, waar jullie samen de boot namen tot Odessa (Oekraïne). Van Odessa reisden jullie per taxi naar Kiev, waar hij een vriend, S. (...), had wonen. Jullie gaven S. (...) jullie internationale paspoorten. S. (...) zorgde er voor dat jullie per bus van Oekraïne via Polen naar België konden reizen. Op 24 december 2008 vroeg u asiel aan bij de Belgische autoriteiten. U toonde daarbij een duplicaat van uw geboorteakte, uw tijdelijke vluchtelingenkaart en een medisch attest dd 12/09/2008. Uw echtgenote toonde haar identiteitskaart, de geboorteakte van jullie zoon G. (...) en een medisch attest betreffende haar zwangerschap. Jullie internationale paspoorten werden door de smokkelaar bijgehouden. Vanuit België vernam u dat er zowel bij uw eigen familie als bij uw schoonfamilie nog regelmatig naar u gevraagd wordt. U vreest bij terugkeer gemarteld of zelfs gedood te worden door de Georgische autoriteiten. Uw minderjarige neef G. G. (...) (O.V. 6.758.811) heeft ondertussen eveneens asiel aangevraagd in België.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS II p. 4-5) dat u door politieagenten te Tbilisi vanaf 5 september 2008 werd vastgehouden, waarbij u moreel en fysiek onder druk werd gezet om (valse) verklaringen af te leggen over het gedrag van de Russische en lokale Ossetische troepen tijdens de oorlog in augustus 2008. U moest schriftelijk verklaren dat ze burgers hadden gearresteerd, gemarteld en gedood. Deze verklaringen zouden ze aan 'Den Haag' - u wist dit niet nader te omschrijven - willen voorleggen om de schuld van de Russen in deze oorlog te bewijzen. In haar schriftelijke verklaringen (zie vertaling p. 3) meldt uw vrouw dat de politie deze valse bewijsstukken nodig had voor de rechtbank in Den Haag. Dit alles gebeurde volgens u op een niet-officiële manier.

De researchdienst van het Commissariaat-generaal, CEDOCA, contacteerde in Tbilisi het 'Human Rights Center', een mensenrechtenorganisatie die bijzonder actief was tijdens het conflict in de zomer van 2008 en eveneens in de nasleep hiervan toen ze de slachtoffers van dit conflict bijstand

verleende. Nanuashvili, de voorzitter van het 'Human Rights Center' - die tevens de coördinator is van de lokale afdeling van 'Amnesty International' in Tbilisi - meldt vooreerst dat haar organisatie niet gehoord heeft dat IDP's uit Zuid-Ossetië in de door u vermelde context onder druk zouden zijn gezet door de Georgische politionele / veiligheidsdiensten. Meer nog, zoals blijkt uit de hierboven vermelde informatie, stelt de voorzitter van het 'Human Rights Center' zich de vraag waarom deze Georgische autoriteiten dit zouden gedaan hebben om (valse) verklaringen over de gruweldaden gepleegd door de Russische en Ossetische troepen te bekomen, gelet op de vaststelling dat er reeds honderden publieke getuigenissen hierover bestaan. Zo publiceerde de mensenrechtenorganisatie 'Human Rights Watch' reeds op 27 augustus 2008 een document gebaseerd op hun eigen waarnemingen in de conflictzone in Zuid-Ossetië, en gebaseerd op getuigenissen - van o.a. inwoners van uw dorp Tamarsheni - maar ook op basis van satellietbeelden. U stelt echter (CGVS I p. 10; CGVS II p. 4) dat er nog meerdere mensen zoals u door de Georgische autoriteiten onder druk werden gezet om dergelijke (valse) verklaringen af te leggen. Nadat u was geslagen werd u immers opgenomen in het hospitaal waar er nog mensen lagen die zoals u door de politie waren geslagen omdat ze weigerden dergelijke (valse) verklaringen af te leggen. Gelet op de door u beweerde schaal waarop IDP's uit Zuid-Ossetië onder druk zouden zijn gezet om valse getuigenissen af te leggen om de schuld van de Russen in deze oorlog te bewijzen, kan redelijkerwijze verwacht worden dat een mensenrechtenorganisatie die vanaf het begin van het conflict zich hiermee intensief bezig hield lucht van zouden hebben gekregen. Temeer, daar u stelt dat uw schoonbroer de 'Association of Young Lawyers' over uw problemen heeft aangesproken; een NGO die, zoals blijkt uit de informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, onderdeel uitmaakt van een internationale organisatie en een voorname mensenrechtenorganisatie in Georgië is die actief betrokken is bij het onderzoek naar de gebeurtenissen sinds augustus 2008 en die sindsdien hulp verleent aan de IDP's uit Zuid-Ossetië. Uit deze informatie blijkt ook dat deze NGO zich onder meer bezig houdt met het helpen voeren van rechtszaken voor slachtoffers van het conflict in de zomer van 2008, en dit zowel bij Georgische als Europese instanties. Aangezien u beweert dat 'Association of Young Lawyers' op de hoogte is van uw problemen, mag er redelijkerwijze verwacht worden dat deze mensenrechtenorganisatie hier richtbaarheid aan zou gegeven hebben en dat Nanuashvili en haar organisatie hiervan op de hoogte zouden zijn, hetgeen in casu niet het geval is.

Er moet echter opgemerkt worden dat u onaannemelijke verklaringen aflegde over de contactname van uw schoonbroer met de 'Association of Young Lawyers' in Tbilisi. Zo is uw bewering (CGVS II p. 4) dat toen uw schoonbroer bij de 'Association of Young Lawyers' uw problemen uitlegde de advocaten van deze organisatie zeiden dat ze u niet konden helpen omdat uw arrestatie illegaal was en dat ze zonder enig document i.v.m. uw arrestatie of vasthouding helemaal niets konden ondernemen, onaannemelijk. Immers, zoals blijkt uit bovenvermelde informatie, neemt deze NGO net zaken aan waarin mensenrechten door illegale acties van vertegenwoordigers van de overheid werden geschonden. Gelet op de opdracht die de 'Association of Young Lawyers' zichzelf toekent, is het compleet onaannemelijk dat ze omwille van deze door u aangehaalde motivering zou stellen dat ze niets kan ondernemen. Ook moet worden opgemerkt dat u niet heeft geïnformeerd bij uw schoonbroer of hij bewijsstukken heeft van zijn contactname met de 'Association of Young Lawyers', hetgeen wijst op een gebrek aan interesse die niet te rijmen valt met uw beweerde vrees voor vervolging.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielaanvraag en er bijgevolg in uw hoofdte geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Het duplicaat van uw geboorteakte toont aan dat u van Georgisch-Ossetische origine bent, hetgeen niet wordt betwist. Uw tijdelijke vluchtelingenkaart toont aan dat u in Tbilisi geregistreerd werd als vluchteling uit Tamarasheni, maar levert geen informatie over de door u beweerde problemen die u in Tbilisi zou ondervonden hebben. Het medisch attest dd. 12/09/2008 vermeldt dat u werd opgenomen met meerdere verwondingen maar maakt geen melding van de door u beweerde omstandigheden waarin u deze zou hebben opgelopen. Uw echtgenote toonde haar identiteitskaart, de geboorteakte van jullie zoon G. (...) en een medisch attest betreffende haar zwangerschap, dit zijn gegevens die evenmin worden betwist.

Volledigheidshalve moet worden opgemerkt dat er in het kader van de asielaanvraag van uw minderjarige neef G. G. (...) (O.V. 6.758.811), die zich baseert op problemen die ontstonden nadat u in diens woonplaats had verbleven, eveneens een beslissing van weigering van toekenning van de vluchtelingenstatus en weigering van toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert aan dat de commissaris-generaal ten onrechte oordeelt dat hij niet aannemelijk maakt dat hij zijn land van herkomst heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade. Hij stelt dan ook dat zijn geloofwaardigheid ten onrechte in twijfel wordt getrokken.

Hij licht toe dat hij in zijn land van herkomst door de politie onder druk wordt gezet om valse verklaringen af te leggen over het gedrag van Russische en lokale Ossetische troepen tijdens de oorlog in augustus 2008 en dat de Georgische autoriteiten de burgers van Zuid-Ossetië als bondgenoten of handlangers beschouwen van de Russen. Hij voert aan dat de bestreden beslissing de houding van de Georgische autoriteiten niet heeft onderzocht en dat de bestreden beslissing aldus het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur schendt dat bepaalt dat de overheid een volledig onderzoek moet doen naar alle omstandigheden van de zaak. Hij voert dan ook aan dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming in de zin van het artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en hij stelt dat er in Georgië immers nog steeds een verspreid risico is op willekeurig geweld ten aanzien van burgers van Zuid-Ossetië en dat er ook op dit punt te weinig onderzoek is ingesteld.

2.2. Verzoeker voert aan dat de bestreden beslissing ten onrechte is genomen en hij voert aldus de schending van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

In zoverre verzoeker de schending van de zorgvuldigheidsplicht beoogt waar hij stelt dat de overheid een volledig onderzoek moet doen naar alle omstandigheden van de zaak, wijst verzoeker erop dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden, wat inhoudt dat hij zijn beslissingen moet steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 22 februari 2011 op het Commissariaat-generaal werd gehoord, waarbij hij de mogelijkheid kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Tijdens het volledige gehoor was hij in het gezelschap van een tolk die de Georgische taal machtig is. De bestreden beslissing is grotendeels gesteund op het verslag van dit gehoor. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Aldus kan niet worden vastgesteld dat de commissaris-generaal hier onzorgvuldig heeft gehandeld.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR,

Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

Waar verzoeker aanvoert dat de houding van de Georgische autoriteiten ten opzichte van de burgers van Zuid-Ossetië niet onderzocht werd kan er dienstig worden verwezen naar de motieven van de bestreden beslissing. Dit argument mist duidelijk feitelijke grondslag daar zowel uit het administratief dossier en uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal dit heeft onderzocht, gelet op de uitvoerige documentatie en de navolgende motivering hieromtrent.

Waar verzoeker telkenmale het verwijt maakt dat de commissaris-generaal geen onderzoeksdaden heeft verricht dient de Raad erop te wijzen dat de bewijslast in de eerste plaats rust bij verzoeker zelf en er geen enkele bepaling of beginsel de commissaris-generaal verplicht om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling zelf op te vullen.

Verzoekers argumentatie bevat geen enkele concrete repliek met betrekking tot de diverse vaststellingen verwoord in de bestreden beslissing, zodat deze onverkort gehandhaafd blijven. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoeker in gebreke blijft.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

Verzoekers bewering als zou de bestreden beslissing niet vermelden welke de redenen zijn waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd mist feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt dat uit het geheel van motieven in de bestreden beslissing de commissaris-generaal heeft geoordeeld tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijke gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen doet geen afbreuk aan voormelde vaststelling.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht mei tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS

wnd. voorzitter, toegevoegd rechter in
vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS